

Internetconsultatie Spoedwet vervangen omgevingswaarde stikstof

Stikstof is al tientallen jaren een wurgend Nederlands probleem met als voornaamste oorzaak de extreem hoge veedichtheid in Nederland. Al die tijd is de inzet geweest om vooral door te gaan met de intensieve landbouw in plaats van de noodzakelijke reductie te realiseren.

Ook het voorliggende wetsvoorstel beoogt niet stikstofreductie, maar om tegemoet te komen aan de landbouwlobby, niet omdat “Het kabinet de huidige omgevingswaarden in de Omgevingswet en bijbehorend tijdspad niet haalbaar en daarmee onwenselijk acht (memorie van toelichting, *red.*).” Wat betreft stikstofreductie is het voorstel dan ook contraproductief. Het is een premie voor de decennialange weigering om echt wat op te lossen.

Het wetsvoorstel blinkt ook nog eens uit in vrijblijvendheid. Ook de nieuw gestelde doelen gaan hiermee dus zeker niet gehaald worden. Alleen een forse en snelle reductie van de veestapel biedt nog soelaas.

Met concrete reductiedoelen voor stikstof in 2030 en 2035 wordt iedereen de noodzakelijke duidelijkheid gegeven wat ons te doen staat. Zonder duidelijke maatregelen en concrete doelen blijft de schade voor natuur en maatschappij voortwoekeren. Omdat de reëel toepasbare milieutechnische maatregelen voor emissiereductie in de veehouderij al zijn toegepast is een veestapelkrimp onvermijdelijk. Haaks hierop voert de zittende BBB-landbouwminister een destructieve koers door de eerder bij wet vastgelegde concrete reductiedoelen te willen schrappen. Dit maakt onderdeel uit van de inzet om het complete stikstofbeleid te ontmantelen zodat de volgende minister weer helemaal opnieuw moet beginnen. Van uitstel afstel willen maken.

Ondertussen zijn de belangrijkste probleemeigenaren van de stikstofschaade - natuurbeheerorganisaties zoals vereniging Natuurmonumenten en de provinciale landschappen - oorverdovend stil. Een opvallend contrast met Frankrijk. Daar is recent een flinke politieke storm uitgebroken over dat andere grote landbouw-milieuthema: het gebruik van landbouwgif. Hierover zijn miljoenen handtekeningen van burgers verzameld. Dit roept de prangende vraag op: wat maakt Nederlanders zo passief over hun land? Van wie is Nederland?

Anders dan de boerenlobby wil laten geloven, voldoende stikstofreductie met enkel milieutechnische maatregelen is onmogelijk is. Bovendien zijn de meeste reëel toepasbare maatregelen in de afgelopen decennia al ingezet. Zelfs zijn tientallen miljoenen publiek subsidiegeld verknoeid met emissiereductietechniek waarvan de effectiviteit zwaar tegenviel. Waaronder stalemissiereductie zoals mestschuifsystemen in melkveestallen en luchtwasser in varkenstallen. Kortom, valse milieubeloftes vergelijkbaar met de Volkswagen-CO2-diesel-affaire, met als verschil dat het Nederlandse stalsubsidieschandaal tot nu toe geen politiek schandaal is geworden. Kort en goed: met milieutechniek zijn bij veehouderijstikstof (ammoniak, NH₃) geen grote stappen meer te maken. De enige effectieve oplossing zijn bronmaatregelen. Met andere woorden: een ingrijpende krimp van de Nederlandse veestapel. Het stikstofprobleem is het directe gevolg van de extreme Nederlandse veeconcentraties. We zijn het meest veedichte land van Europa, en ver daarbuiten. De Nederlandse veehouderij is met ca. 65% de bepalende stikstofemissiebron.